

U S N E S E N Í

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyně Mgr. Andreou Větrovskou v právní věci
 žalobce: _____ se sídlem _____ zast.
 _____ advokátem se sídlem _____ proti
 žalovanému: _____, bytem _____, o žalobě
na ochranu rušené držby,

t a k t o:

I.

Žalovaný **je povinen** do tří dnů od doručení tohoto usnesení obnovit původní stav existující přede dnem 22.5.2017, tj. odstranit kameny a výstražnou bezpečnostní červenobílou pásku umístěné na pozemku parc. č. _____ v k.ú. _____ v části vymezené územním rozhodnutím Městského úřadu v Písku čj. _____

_____ ze dne 6.10.2015 jako územní rezerva na veřejné prostranství s komunikací a graficky znázorněné šrafováním s poznámkou „POZEMEK BUDE PŘEDÁN PRO POKRAČOVÁNÍ“ na Policii České republiky, Krajské ředitelství Policie, dne 18.1.2013 potvrzené příloze nadepsané „SITUACE SJEZDU ROZHLED M 1:500“ k čj. _____

_____ ze dne 10.1.2013, když kopie těchto listin tvoří přílohu tohoto usnesení, a tím umožnit žalobci nerušený výkon držby práva cesty spočívající v právu jízdy po této části pozemku parc. č. _____ v k.ú. _____

II.

Žalovaný **je povinen** zdržet se vypuzení žalobce z držby práva cesty spočívající v právu jízdy na pozemku parc. č. _____ k.ú. _____ v části vymezené územním rozhodnutím Městského úřadu v Písku čj. _____

_____ ze dne 6.10.2015 jako územní rezerva na veřejné prostranství s komunikací a graficky znázorněné šrafováním s poznámkou „POZEMEK BUDE PŘEDÁN PRO POKRAČOVÁNÍ“ na Policii České republiky, Krajské ředitelství Policie, dne 18.1.2013 potvrzené příloze nadepsané „SITUACE SJEZDU ROZHLED M 1:500“ k čj. _____

_____ ze dne 10.1.2013, když kopie těchto listin tvoří přílohu tohoto usnesení, tj. žalovaný **není oprávněn** umísťovat na tuto část pozemku žádné věci a **není oprávněn** provádět terénní či jiné úpravy, které by znemožňovaly výkon držby práva cesty spočívající v právu jízdy žalobcem po této části pozemku parc. č. _____ v k.ú. _____

III.

Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.534,- Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám právního zástupce žalobce.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce podal dne 5.6.2017 proti žalovanému žalobu na ochranu rušené držby s odůvodněním, že je vlastníkem pozemků parc. č. _____ a st. parc. č. _____

zapsaných na LV č.   pro k.ú.   obec   Tyto pozemky byly od nepaměti přístupné ze silnice spojující obce   a   prostřednictvím účelové komunikace zakreslené v katastrální mapě přes pozemky parc. č.   (nyní   ), a   . Žalobce i jeho právní předchůdci vykonávali nerušený výkon práva cesty spočívající v právu jízdy po účelové komunikaci umístěné na uvedených pozemcích. Komunikace byla zachycena i na ortofotomapě z roku 1950, 2006, 2010. Jiná dopravní cesta k pozemkům žalobce nebyla možná, neboť pozemek parc. č.   byl pole. V územním plánu obce Kestřany platném do 10.6.2010 bylo počítáno se stávající účelovou komunikací, a tuto respektoval též územní plán účinný od 11.6.2010. Podle rozhodnutí Městského úřadu v Písku měla být na pozemku parc. č.   vybudována účelová komunikace, avšak k tomu dosud nedošlo. K žádosti   ze dne 13.1.2013 vydalo dne 18.1.2013 Krajského ředitelství policie Jihočeského kraje vyjádření čj.   dle kterého mimo jiné požaduje ponechat rezervu na vybudování komunikace dle vyhl. č. 501/2006 Sb. minimálně 8,0 m. V grafické příloze nadepsané „Situace sjezdu rozhled M 1:500“ je tato územní rezerva na vybudování komunikace vyšrafována a označena textem „POZEMEK BUDE PŘEDÁN PRO POKRAČOVÁNÍ“. Situace se změnila v červenci 2013, kdy žalovaný a/nebo jeho tchán   umístili na pozemek parc. č.   několik hr hlíny tak, aby znemožnili řádnou a do té doby nerušenou držbu výkonu práva cesty spočívající v právu jízdy po části pozemku parc. č.   . Od té doby byly pozemky ve vlastnictví žalobce, s ohledem na nečinnost orgánů veřejné správy, přístupné ze silnice spojující obce   a   / pouze prostřednictvím pozemků parc. č.   a   . Dne 6.10.2015 vydal Městský úřad v Písku k žádosti   územní rozhodnutí o umístění stavby čj.   , v němž stanovil podmínky, do kterých zahrnul vyjádření Policie uvedené shora a definoval část pozemku parc. č.   po níž vede účelová komunikace zpřístupňující pozemky žalobce jako územní rezervu, do níž nemá být stavbou zasahováno. Jelikož pozemky žalobce parc. č.   a   byly soustavně neoprávněně poškozovány, požádal žalobce Obecní úřad   o souhlas s umístěním závory na pozemku parc. č.   . Na základě vydaného souhlasu obecního úřadu i Policie ČR byla závora dne 12.10.2015 instalována. Dne 14.7.2016 vydal Městský úřad v Písku k žalosti žalovaného a jeho manželky územní rozhodnutí čj.   pro novostavbu rodinného domu na pozemcích parc. č.   (zahrada) a   (orná půda) v k.ú.   a dne 21.11.2016 vydal stavební povolení na výstavbu rodinného domu. Pokojný stav, tj. ničím nerušená držba práva žalobce - výkonu práva cesty spočívající v právu jízdy po pozemku parc. č.   v části specifikované ve výroku I., II. tohoto usnesení trvala do 21.5.2017. Dne 22.5.2017 umístil žalovaný svémocně na veřejnou účelovou komunikaci na pozemku parc. č.   v části vymezené ve výroku I., II. tohoto usnesení před vjezd na pozemek žalobce parc. č.   kámen a výstražnou červenobílou bezpečnostní pásku přes tento pozemek, čímž žalobce vypudil z výkonu práva cesty spočívající v právu jízdy po této části pozemku parc. č.   a znemožnil mu příjezd na pozemek parc. č.   . Přes výzvy žalobce, žalovaný neodstranil kámen ani pásku, ale umístil zde další kameny a novou výstražnou pásku, čímž nadále pokračuje ve vypuzování žalobce z výkonu držby práva cesty.

Ze seznamu nemovitostí na LV č.   ve spojení s výpisem z obchodního rejstříku žalobce bylo zjištěno, že žalobce je vlastníkem pozemků parc. č.   parc. č.   jehož součástí je stavba, vše k.ú.

Ze seznamu nemovitostí na LV č. bylo zjištěno, že vlastníkem mimo jiné nemovitostí č. vše k.ú. je

Z kopie katastrální mapy ve spojení s ortofotomapami vyplývá, že přes pozemek parc. č. vedla cesta k pozemku žalobce parc. č. který sousedí.

Z geometrického plánu pro oddělení částí pozemků z parc. č. a vyplývá, že z pozemku parc. č. byla oddělena prac. č. a z pozemku parc. č. byla oddělena parc. č.

Z vyjádření dopravního inspektorátu Policie ČR, Krajské ředitelství Policie Jihočeského kraje k dopravnímu připojení stavebních parcel pro stavbu 3 rekreačních chat na prac. č. a v k.ú. a zřízení odstavné plochy pro OA-vyjádření k PD ze dne 18.1.2013 čj. včetně příloh (stanovení podmínek vybudování sjezdu ze dne 10.1.2013, katastrální mapa, informace z katastru nemovitostí ohledně vlastnictví parc. č. náčrtek nazvaný SITUACE SJEZDU, ROZHLED 1:500) vyplývá, že byl vydán předchozí souhlas k napojení parcely č.

a na obytnou zónu dle projektové dokumentace s požadavkem ponechat územní rezervu na vybudování komunikace dle vyhl. č. 501/2006 Sb., na využívání území minimálně 8 m, když graficky to bylo znázorněno šrafováním v náčrtku s označením, že bude předán pro pokračování.

Návrhem na obnovu narušeného pokojného stavu a na uložení povinnosti odstranit pevnou překážku z místní komunikace ze dne 17.7.2013 adresovaným Městskému úřadu v Písku ve spojení se žádostí o uplatnění opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu ze dne 1.12.2013 a 20.4.2017 adresované Krajskému úřadu Jihočeského kraje bylo zjištěno, že žalobce se domáhal obnovení narušeného pokojného stavu, který byl způsoben vysypáním hlíny na části komunikace na parc. č. na části komunikace na parc. č. čímž bylo zabráněno vjezdu k nemovitostem žalobce a dalších chatařů. Městský úřad v Písku postoupil návrh Obecnímu úřadu v který ve věci nerozhodl.

Z územního rozhodnutí Městského úřadu v Písku jako stavebního úřadu ze dne 6.10.2015 čj. vyplývá, že bylo vydáno územní rozhodnutí o umístění stavby - novostavby oplocení pozemků v k.ú. parc. č. na pozemcích parc. č. (zahrada), (zahrada), (ostatní plocha). Pro umístění a projektovou přístavbu stavby byly stanoveny podmínky, mimo jiné aby byla ponechána územní rezerva o šířce 8,00 m na veřejné prostranství s komunikací.

Ze žádosti žalobce o souhlas s umístěním závory ze dne 9.9.2015 ve spojení se souhlasem Obecního úřadu ze dne 9.10.2015 bylo zjištěno, že umístění závory bylo žalobci za splnění podmínek stanovených v souhlasu povoleno.

Z územního rozhodnutí Městského úřadu v Písku ze dne 14.7.2016 čj. vyplývá, že Městský úřad v Písku jako stavební úřad vydal územní rozhodnutí o umístění stavby, a to novostavby rodinného domu na pozemcích pozemkové parcely parc. č. (zahrada) a (orná půda) v k.ú. na základě žádosti manželů a

Ze stavebního povolení Městského úřadu v Písku ze dne 21.11.2016 č. _____ bylo zjištěno, že k žádosti _____ a _____ byla povolena stavba: novostavba rodinného domu na pozemcích parc. č. _____ v k.ú. _____.

Z výzvy k odstranění překážky z veřejné komunikace ze dne 24.5.2017, jejíž součástí je fotodokumentace, ve spojení s e-mailem ze dne 24.5.2017 bylo zjištěno, že žalobce vyzval žalovaného k odstranění jím umístěných pevných překážek (kámen, roxorové tyče) z veřejně přístupné účelové komunikace na pozemku parc. č. _____ v k.ú. _____ žalovanému byla výzva doručena.

Podle § 177 odst. 1 o.s.ř., domáhá-li se žalobce ochrany rušené držby, soud o žalobě rozhodne do 15 dnů od zahájení řízení. Žalobce musí prokázat, že jde o svémocné rušení držby. Jednání není třeba nařizovat. Podle § 178 o.s.ř. se v řízení soud omezí na zjištění poslední držby a jejího svémocného rušení.

Podle § 987 o.z. držitelem je ten, kdo vykonává právo pro sebe. Podle § 988 odst. 1 o.z. držet lze právo, které lze právním jednáním převést na jiného a které připouští trvalý nebo opakovaný výkon.

Podle § 1003 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o.z.), držbu není nikdo oprávněn svémocně rušit. Kdo byl v držbě rušen, může se domáhat, aby se rušitel rušení zdržel a vše uvedl v předešlý stav. Podle § 1007 odst. 1 věta první o.z., byl-li držitel z držby vypuzen, může se na vypuditeli domáhat, aby se zdržel dalšího vypuzení a obnovil původní stav. Podle odstavce 2 uvedeného ustanovení, vypuzení z držby práv nastane, když druhá strana odepře plnit, co dosud plnila, když někdo zabráni výkonu práva nebo již nedbá povinnosti zdržet se nějakého konání.

Podle § 1008 odst. 1 o.z., soud zamítne žalobu na ochranu nebo uchování držby, pokud bude žaloba podána po uplynutí šesti týdnů ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o svém právu i o osobě, která držbu ohrožuje nebo ruší, nejdéle však do jednoho roku ode dne, kdy žalobce mohl své právo uplatnit poprvé.

Žalobce navrhoval provedení i dalších důkazů, např. výslechy svědků, místní šetření a listinné důkazy, soud dospěl k závěru, že s ohledem na povahu řízení není další dokazování nutné provádět a rozhodl na základě předložených listinných důkazů bez jednání ve smyslu § 177 odst. 1 o.s.ř.

Z listinných důkazů soud zjistil, že žalobce je vlastníkem pozemků parc. č. _____ a st. parc. č. _____ v k.ú. _____, obec _____, ke kterým je a byla užívána přístupová cesta přes pozemek parc. č. _____ ve vlastnictví _____ Žalobce tuto cestu užíval pro přístup ke svým nemovitostem. Dne 12.10.2015 byla nainstalována u vjezdu na pozemek žalobce parc. č. _____ se souhlasem příslušných orgánů závora. Dne 22.5.2017 umístil žalovaný, který je stavebníkem rodinného domu na pozemku parc. č. _____ na tento pozemek před bránu žalobce kámen s výstražnou červenobílou bezpečnostní páskou, který bránil vjezdu žalobce na pozemek a na výzvu žalobce tento neodstranil, naopak na předmětnou část pozemku umístil další kameny a novou výstražnou pásku.

Ze spisového materiálu vyplývá, že k umístění překážky došlo dne 22.5.2017 a žaloba byla podána dne 5.6.2017, tedy v zákonem stanovené lhůtě. Soud dospěl k závěru, že právo cesty spočívající v právu jízdy po části pozemku ve vlastnictví jiné osoby může být předmětem držby, neboť připouští trvalý výkon a je převoditelné na jiného. Soud v předmětném řízení zkoumal pouze poslední držbu a její svémocné rušení. Držbu tohoto práva není nikdo oprávněn svémocně rušit ani bránit tomuto výkonu práva. Z listinných důkazů vyplývá, že žalobce přístupovou cestu přes pozemek parc. č. _____ užívá a též v minulosti užíval, když následně nechal umístit k vjezdu na svůj pozemek závoru. Žalobce v řízení prokázal poslední držbu a dále bylo prokázáno též svémocné rušení držby žalobce žalovaným, a to umístěním kamenů s výstražnou páskou před vjezd na pozemek žalobce, čímž bylo zabráněno vjíždění žalobce na jeho pozemek. Soud proto žalobě jako důvodné vyhověl a podle § 1007 odst. 1 o.z. uložil žalovanému povinnosti stanovené ve výroku I., II. tohoto usnesení. Současně s ohledem na vykonatelnost usnesení učinil jeho přílohou kopii územního rozhodnutí Městského úřadu v Písku čj. _____ ze dne 6.10.2015 a náčrtek Policie ČR. Závěrem soud konstatuje, že v řízení neposuzoval právní otázky týkající se oprávněnosti, řádnosti a poctivosti držby, ale s ohledem na povahu řízení, zkoumal pouze faktický stav.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o.s.ř., neboť žalobce byl ve věci zcela úspěšný a má proto právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení, které tvoří odměna advokáta za 3 úkony právní služby po 1.500,- Kč (převzetí a příprava zastoupení, výzva k plnění a sepis žaloby) podle § 9 odst. 1, § 7 bod 4 advokátního tarifu, náhrada hotových výdajů za 3 úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 advokátního tarifu, 21 % DPH z uvedených částek a zaplacený soudní poplatek ve výši 5.000,- Kč. Náklady řízení žalobce činí 11.354,- Kč, které je žalovaný povinen zaplatit k rukám právního zástupce žalobce.

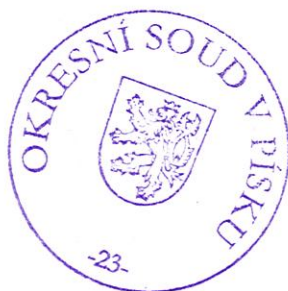
P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15-ti dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím podepsaného soudu.

Nebudou-li povinnosti uložené vykonatelným usnesením splněny řádně a včas, **m ů ž e** se oprávněný jejich splnění domáhat návrhem na výkon rozhodnutí nebo exekuce.

Okresní soud v Písku dne 20.6.2015

Mgr. Andrea Větrovskou v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Olga Machníková

U S N E S E N Í

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyní Mgr. Andreou Větrovskou v právní věci
žalobce: _____ se sídlem _____, zast.
advokátem se sídlem _____, proti
žalovanému: _____ bytem _____, o žalobě
na ochranu rušené držby,

t a k t o :

Usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 20.6.2015, které bylo vydáno pod číslem jednacím 10 99/2017-84, se **o p r a v u j e** tak, že číslo jednacím usnesení má správně znít: **10 C 99/2017-84.**

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Písku rozhodl o žalobě na ochranu rušené držby usnesením ze dne 20.6.2017, které označil číslem jednacím 10 99/017-84. Následně bylo zjištěno, že v čísle jednacím předmětného usnesení došlo k písařské chybě, když namísto č.j. 10C 99/2017-84 bylo nesprávně uvedeno č.j. 10 99/2017-84. Soud proto postupoval podle § 164 o.s.ř. a tuto chybu v psaní opravil, jak je uvedeno ve výroku shora.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku.

Lhůta k podání odvolání proti opravovanému rozhodnutí běží znovu od právní moci opravného usnesení.

V Písku dne 21.6.2017

Mgr. Andrea Větrovská v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Olga Machníková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok ..... dne 27.9.2017

výrok ..... dne .....

a jako vykonatelné ..... celkové III. 3.10.2017

19Co 1077/2017- 130

V Písku
dne 12. 02. 2020

U s n e s e n í

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ing. Martiny Lacinové a soudců JUDr. Ivety Jiříkové a JUDr. Jana Jursíka ve věci žalobce ..... se sídlem ..... zastoupeného ..... i, advokátem se sídlem v ..... , proti žalovaného ..... nar. .... bytem ..... zastoupenému JUDr. .... advokátem se sídlem v ..... , o ochranu rušené držby, o odvolání žalovaného proti usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 20.6.2015, č.j. 10 C 99/2017-84, **t a k t o :**

Usnesení soudu prvního stupně ve znění opravného usnesení ze dne 21.6.2017, č.j. 10 C 99/2017-92 **se z r u š u j e** a řízení **se z a s t a v u j e**.

Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Městskému úřadu Písek.

Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na nákladech řízení před soudy obou stupňů částku 9.356 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám JUDr. advokáta v Č. ....

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud v Písku jako soud prvního stupně napadeným usnesením uložil žalovanému povinnost do tří dnů od právní moci tohoto usnesení obnovit původní stav existující přede dnem 22.5.2017, tj. odstranit kameny a výstražnou bezpečnostní červenobílou pásku umístěné na pozemku parc. č. .... v k.ú. .... v části vymezené územním rozhodnutím Městského úřadu v Písku ze dne 6.10.2015, podrobně specifikované ve výroku I. usnesení a tím umožnit žalobci nerušený výkon držby práva cesty spočívající v právu jízdy po této části pozemku parc. č. .... v k.ú. .... Ve výroku II. soud žalovanému uložil povinnost zdržet se vypuzení žalobce z držby práva cesty spočívající v právu jízdy na pozemku parc. č. .... v k.ú. .... v části vymezené ve výroku I. s tím, že žalovaný není oprávněn umísťovat na tuto část pozemku žádné věci a není oprávněn provádět terénní či jiné úpravy, které by znemožňovaly výkon držby práva cesty spočívající v právu jízdy žalobcem po této části pozemku parc. č. .... v k.ú. .... O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve výroku III. tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11.534 Kč do tří dnů od právní moci usnesení k rukám právního zástupce žalobce.

Žalobce podal dne 5.6.2017 proti žalovanému žalobu na ochranu rušené držby s odůvodněním, že je vlastníkem pozemků zapsaných na LV č. .... pro obec .... k.ú. .... , které byly od nepaměti přístupné prostřednictvím účelové komunikace

zakreslené v katastrální mapě přes pozemky parc. č. (nyní
Žalobce i jeho právní předchůdci vykonávali nerušený výkon práva cesty spočívající v právu
jízdy po účelové komunikaci umístěné na uvedených pozemcích. Situace se změnila
v červenci 2013, kdy žalovaný a/nebo jeho tchán umístili na pozemek parc. č.
několik fur hlíny tak, aby znemožnili řádnou a do té doby nerušenou držbu výkonu
práva cesty spočívající v právu jízdy po části pozemku parc. č. Od té doby byly
pozemky ve vlastnictví žalobce přístupné pouze prostřednictvím pozemků parc. č. a
Pokojný stav, tj. ničím nerušená držba práva žalobce – výkonu práva cesty spočívající
v právu jízdy po pozemku parc. č. v části specifikované ve výroku I., II. napadeného
usnesení trvala do 21.5.2017. Dne 22.5.2017 umístil žalovaný svémocně na veřejnou
účelovou komunikaci na pozemku parc. č. /části vymezené ve výroku I., II.
napadeného usnesení před vjezd na pozemek žalobce parc. č. kámen a výstražnou
červenobílou bezpečnostní pásku přes tento pozemek, čímž žalobce vypudil z výkonu práva
cesty spočívající v právu jízdy po této části pozemku parc. č. a znemožnil mu příjezd
na pozemek parc. č. Přes výzvy žalobce žalovaný neodstranil kámen ani pásku, ale
umístil zde další kameny a novou výstražnou pásku, čímž nadále pokračuje ve vypuzování
žalobce z výkonu držby práva cesty.

Soud prvního stupně z listinných důkazů zjistil, že žalobce je vlastníkem pozemků
parc. č. a parc. č. st. v k.ú. /, obec ke
kterým je a byla užívána přístupová cesta přes pozemek parc. č. ve vlastnictví
Žalobce tuto cestu užíval pro přístup ke svým nemovitostem. Dne 12.10.2015 byla
nainstalována u vjezdu na pozemek žalobce parc. č. se souhlasem příslušných orgánů
závoru. Dne 22.5.2017 umístil žalovaný, který je stavebníkem rodinného domu na pozemku
parc. , na tento pozemek před bránu žalobce kámen s výstražnou červenobílou
bezpečnostní páskou, který bránil vjezdu žalobce na jeho pozemek a na výzvu žalobce tento
neodstranil, naopak na předmětnou část pozemku umístil další kameny a novou výstražnou
pásku.

Soud prvního stupně věc právně posoudil podle § 177 a 178 o.s.ř. a dle § 987, § 1003 a
§ 1008 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanský zákoník (dále jen o.z.). Dospěl k závěru, že
žaloba žalobce na ochranu rušené držby byla podána v zákonem stanovené lhůtě. Současně
má za to, že právo cesty spočívající v právu jízdy po části pozemku ve vlastnictví jiné osoby
může být předmětem držby, neboť připouští trvalý výkon a je převoditelné na jiného. Soud
prvního stupně vzal z listinných důkazů za prokázané, že žalobce přístupovou cestu přes
pozemek parc. č. užívá a také v minulosti užíval, když následně nechal umístit
k vjezdu na svůj pozemek závoru. Žalobce v řízení prokázal poslední držbu a dále bylo
prokázáno také svémocné rušení držby žalobce žalovaným, a to umístěním kamenů
s výstražnou páskou před vjezd na pozemek žalobce, čímž bylo zabráněno vjíždění žalobce na
jeho pozemek. Soud prvního stupně proto žalobě jako důvodné vyhověl a podle § 1007 odst.
1 o.z. uložil žalovanému povinnosti stanovené ve výroku I. a II. napadeného usnesení. Soud
prvního stupně přitom neposuzoval právní otázky týkající se oprávněnosti, řádnosti a
poctivosti držby, ale s pohledem na povahu řízení zkoumal pouze faktický stav, tedy poslední
držbu a její svémocné rušení. Procesně úspěšnému žalobci soud přiznal podle § 142 odst. 1
o.s.ř. právo na náhradu nákladů řízení. S ohledem na ustanovení § 177 odst. 1 o.s.ř. soud
rozhodl na základě předložených listinných důkazů bez nařízení jednání.

Proti tomuto usnesení podal žalovaný odvolání, neboť napadené rozhodnutí považuje
za vadné. Žalovaný soudu prvního stupně vytýká, že rozhodl na základě důkazů předložených

žalobcem, které jsou vybrány z celé dokumentace k věci dnes již existující zcela selektivně, mnohdy i účelově upravené. Navíc si ani nevyžádal základní informace od orgánů státní správy, které se danou problematikou zabývají. Dále soudu prvního stupně vytýká, že ani nevyzval žalovaného k vyjádření. Žalovaný má za to, že není ve věci pasivně legitimován, neboť není vlastníkem pozemku parc. č. [redacted] a uložení kamenů, jejichž odstranění se žalobce domáhá, bylo rozhodnutí majitele této nemovité věci a stavebníka oplocení. Napadeným usnesením je tak ukládána povinnost osobě, která není vlastníkem nemovité věci, kde má být usnesením nařízený zákaz vykonán, aniž by bylo vlastníku nemovitosti uloženo takovýto zásah strpět. Pokud jde o věcnou podstatu sporu, žalovaný uvádí, že kdysi existující účelová komunikace dávno zanikla a nyní již mnoho let neexistuje. Cesta kdysi v dané lokalitě existující byla asi v roce 2010 nahrazena oficiálně povolenou a dnes fakticky existující cestou vedoucí po pozemku parc. č. [redacted] ze které je pozemek žalobce dostatečně přístupný. Žalobci tedy není nikterak znemožněn přístup k jeho nemovité věci. Původní účelová komunikace byla v této souvislosti z pasportu komunikací vypuštěna, navíc vedla v jiné trase a nezasahovala do místa, kde jsou nyní umístěny kameny, jejichž odstranění se žalobce domáhá. Žalovaný poukazuje na rozhodnutí Městského úřadu Písek, odboru dopravy ze dne 14.6.2017, kde příslušný správní orgán rozhodl o návrhu žalobce tak, že předběžné opatření nevydal, když v odůvodnění mimo jiné konstatoval, že pozemek žalobce je přístupný v dostatečném rozsahu bez toho, aby bylo nutno jakýmkoliv způsobem zasahovat do pozemku pana [redacted]. Žalovaný dále dokládá, že vlastníkem pozemku parc. č. [redacted] již v roce 2013 žalobce písemně upozornil, že si nepřeje, aby jeho pozemky byly žalobcem jakkoliv využívány. Žalobce ani jeho právní předchůdci nikdy nedrželi právo odpovídající věcnému břemení ani fakticky nikdy neužívali pozemek pana [redacted] po dobu nutnou k vydržení takového práva, aby se mohli ve smyslu § 260 o.z. stát nabyvatelem služebnosti. Žalovaný proto navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení buď zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení nebo aby je změnil tak, že se žaloba v plném rozsahu zamítá a žalovanému se přiznává plná náhrada nákladů řízení.

Žalobce k odvolání žalovaného uvedl, že se ohrazuje proti tomu, že ve věci předložil jakkoliv účelově upravenou dokumentaci. Podstatou sporu je otázka obnovy pokojného stavu existujícího před svémocným jednáním žalovaného. Žalobce je toho názoru, že soud postupoval v souladu s právní úpravou v § 176 až 180 o.s.ř. Byl to právě žalovaný, kdo právního zástupce žalobce informoval o skutečnosti, že to byl on, kdo kameny na předmětný pozemek uložil. Žalobce se podrobně vyjadřuje k jednotlivým tvrzením žalovaného uvedeným v podaném odvolání s tím, že se jedná o polopravdy žalovaného. Pokud žalovaný poukazuje na rozhodnutí Městského úřadu v Písku o předběžném opatření, pak si je nesprávně vykládá. Předmětné rozhodnutí nezohledňuje oprávněné zájmy žalobce a komunikační potřeby z hlediska užívání jeho nemovitých věcí, když přístup na pozemek č. [redacted] výlučně přes pozemek [redacted] není možný. Žalobce uzavírá, že „ačkoliv argumentace žalovaného je z pohledu podstaty věci nedůvodná, představuje test lživosti žalovaného, na jehož základě lze uzavřít, že žalovaný je zcela nevěrohodný“. Žalobce prokázal, že mu svědčí právo řádné a poctivé držby výkonu práva cesty spočívající v právu jízdy po pozemku parc. č. [redacted] v k.ú. [redacted] tak, jak je vymezeno napadeným usnesením, když tento stav představoval pokojnou držbu, přičemž žalovaný jej z této držby svým svémocným a protiprávním jednáním vypudil. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil a uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů odvolacího řízení.

Krajský soud v Českých Budějovicích jako soud odvolací po zjištění, že odvolání žalovaného bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, přezkoumal

napadené usnesení soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné, neboť rozhodnutí soudu prvního stupně spočívá na nesprávném právním posouzení věci.

Podle § 7 odst. 1 o.s.ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany rušené držby s odůvodněním, že žalovaný pokojný stav, tj. ničím nerušenou držbu práva žalobce – výkonu práva cesty spočívající v právu jízdy po účelové komunikaci vedené po pozemku parc. č. .... dne 22.5.2017 narušil, když na veřejnou účelovou komunikaci na pozemku parc. č. .... části vymezené ve výroku I. a II. napadeného usnesení svévolně umístil před vjezd na pozemek žalobce parc. č. .... kámen a výstražnou červenobílou bezpečnostní pásku přes tento pozemek. Dle tvrzení žalobce ho žalovaný vypudil z výkonu práva cesty spočívající v právu jízdy po této části pozemku parc. č. .... na kterém je dle žalobních tvrzení žalobce veřejná účelová komunikace. Žalobce tak v daném případě dovozuje své právo jízdy po části pozemku parc. č. .... v k.ú. .... z tzv. obecného užívání pozemních komunikací.

Z ustálené judikatury nejvyššího soudu vyplývá, že účelová komunikace (§ 7 zákona č. 13/1997 Sb. o pozemních komunikacích) je pozemní komunikací (§ 2 odst. 2 citovaného zákona). V mezích zvláštních předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích za podmínek stanovených tímto zákonem smí každý užívat pozemní komunikace bezplatně obvyklým způsobem a k účelům, ke kterým jsou určeny (dále jen „obecné užívání“), pokud pro zvláštní případy nestanoví tento zákon nebo zvláštní předpis jinak (§ 19 odst. 1 citovaného zákona). Obecné užívání pozemních komunikací není institutem soukromého práva, ale jde o veřejnoprávní oprávnění. Toto užívání se neopírá o občanskoprávní předpisy, ale o zákon o pozemních komunikacích (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21.1.2014, sp. zn. 22 Cdo 2322/2013, uveřejněný na www.nsoud.cz).

Podle § 40 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích státní správu ve věcech dálnice, silnice, místní komunikace a veřejné účelové komunikace vykonávají silniční správní úřady, kterými jsou ministerstvo dopravy, krajský úřad, obecní úřad obce s rozšířenou působností a obecní úřad, celní úřad a újezdni úřad.

Podle § 40 odst. 4 písm. a) citovaného zákona obecní úřad obce s rozšířenou působností vykonává působnost silničního správního úřadu a speciálně stavebního úřadu ve věcech silnic II. a III. třídy a veřejně přístupných účelových komunikací s výjimkou věcí, o kterých rozhoduje Ministerstvo dopravy nebo krajský úřad, a působnost speciálního stavebního úřadu ve věci místních komunikací.

Z obsahu spisu vyplývá, že žalobce své právo týkající se části pozemku parc. č. .... opírá výhradně o tvrzenou existenci veřejně přístupné účelové komunikace, když netvrdí jiný občanskoprávní důvod, který by ho opravňoval k užívání pozemku ve vlastnictví .... (např. vydržení práva odpovídajícího věcnému břemenu, smluvní oprávnění apod.). Současně se však žalobce domáhá, aby měl možnost pozemek ...., na který umístil žalovaný kameny a výstražnou bezpečnostní pásku, i nadále užívat. Podle obsahu pak nejde o nic jiného než o požadavek na to, aby žalovaný, resp. ...., strpěl užívání pozemku

žalobcem, a to právě s ohledem na tvrzenou existenci veřejné účelové komunikace. Takový nárok však nelze dle odvolacího soudu podřadit pod ustanovení § 177 až 180 o.s.ř. ani § 987, § 1003 a § 1008 o.z., neboť žalovaný do vlastnického práva žalobce k parcele č. 176/1 a dalším nemovitostem v k.ú. nezasahuje způsobem, který by bylo možno řešit v rámci pravomoci soudu v občanském soudním řízení. Jestliže soud prvního stupně o žalobě na ochranu rušené držby přesto věcně rozhodl, spočívá jeho rozhodnutí na nesprávném právním posouzení věci.

Pokud soud prvního stupně o žalobě rozhodl přesto, že není dána pravomoc soudu v občanském soudním řízení dle § 7 odst. 1 o.s.ř., pak zatížil řízení vadou, neboť řízení nemělo proběhnout pro nedostatek podmínek řízení, a to pravomoci soudu. Odvolací soud proto postupoval podle § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř., napadené usnesení soudu prvního stupně zrušil a podle § 221 odst. 1 písm. c) o.s.ř. rozhodl o postoupení věci orgánu, do jehož pravomoci náleží, a to Městskému úřadu Písek jako obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který podle § 40 odst. 4 písm. a) zák. č. 13/1997 Sb. vykonává působnost silničního správního úřadu ve věcech veřejných účelových komunikací.

Výrok o nákladech řízení vyplývá z ustanovení § 224 odst. 1, 2 o.s.ř. a § 146 odst. 2 věta první o.s.ř. Žalobce zavinil zastavení řízení, neboť podal žalobu u orgánu, jehož pravomoc k projednání věci a rozhodnutí o ní nebyla dána. Je proto povinen nahradit žalovanému náklady řízení, které představují náklady na právní zastoupení žalovaného advokátem. Odměna za zastoupení advokátem podle § 9 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. činí 1500 Kč za jeden úkon právní služby. Právní zástupce žalovaného vykonal dva úkony, a to převzetí a přípravu zastoupení a písemné odvolání. Náleží mu proto odměna v celkové výši 3.000 Kč a dále dva režijní paušály po 300 Kč za dva úkony právní služby podle § 13 citované vyhlášky. K odměně náleží 21% DPH z uvedených částek, tj. 756 Kč a dále náklady řízení tvoří zaplacený soudní poplatek z odvolání ve výši 5.000 Kč. Náklady řízení žalovaného tak celkem činí 9.356 Kč. Žalobci bylo uloženo, aby tyto náklady žalovanému zaplatil v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o.s.ř. a § 160 odst. 1 o.s.ř. do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám právního zástupce žalovaného.

V souladu s ustanovením § 214 odst. 1 písm. b) o.s.ř. bylo rozhodnuto bez odvolacího jednání.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení je přípustné dovolání za podmínek uvedených v § 237 o.s.ř. podané do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Písku. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 239 o.s.ř.).

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 14. září 2017

Mgr. Ing. Martina L a c i n o v á, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Boušková

Vypravila: Jana Nováková